

Cuvântul lui Dumnezeu din duminica înfricoșatei judecăți

Pace vouă, celor ce auziți cuvântul Meu când el vine și se așează în cartea sa cea de azi ca să fie împărțit celor ce îl iubesc pe el și îl au de pâine pentru suflet! O, pace vouă, și împărțiți pe Dumnezeu, că mulți așteaptă coborârea Mea în cuvânt și mulți se uită pe fereastră ca să-l vadă venind la ei și mulți țin calea cuvântului Meu când el vine spre ei ca să se dea lor și să-l aibă la căpătâi cuvânt al vieții, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ.

O, pace vouă, celor ce Mă luați de la cei ce Mă primesc și Mă împart apoi vouă! O, ascultați de cuvântul vieții veșnice dacă el ajunge la voi! El este plin de iubire și de milă și de putere pentru voi, că e greu pe pământ. Sunt Domnul Iisus Hristos, și Mă trimite Tatăl Meu Savaot la voi cuvânt pe pământ. Pe vatra neamului român Îmi am sălășluită ieslea de coborâre și cobor în ea cuvânt și ia ființă în cartea sa cuvântul Meu. O, iată ce milă și ce minune! O, iată ce mângâiere! Nu este mângâiere pentru om în afară de Dumnezeu, dar vrea omul să înțeleagă această și să fie plin de dor și viu apoi pentru Domnul?

Eu, Domnul, după ce l-am zidit pe om am avut grijă să-l învăț ce să facă și ce să nu facă, dar a pătruns apoi în inima lui bucuria cea străină de Făcătorul lui. Am simțit strâmtorare în inima lui apoi și Mă strângea locul Meu din el și nu-Mi găseam pacea înăuntrul omului, căci el se dăduse la neascultare de Domnul și la păcatul acesta tot mai mult, până ce grădina raiului și-a văzut dușmanul, căci omul n-a mai căutat cu Dumnezeu, ci cu ascunderea de El. Atunci legea raiului s-a ales pentru Domnul, iar legea omului s-a ales pentru om și a căzut omul din rai, și s-a întins apoi pe pământ neamul omenesc, fii și fiice ale omului zidit de Dumnezeu, și au fost ei ca și părinții lor pe pământ din unii în alții.

Am dat apoi veste sfântă omului și am coborât pe munte înalt și am scris cu degetul pe piatră porunca iubirii de Dumnezeu și am dat oamenilor poruncile vieții, căci ei se abătuseră de la calea vieții. Pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu am zis: *«Să iubești pe Dumnezeu, omule, din toată inima și cugetul și sufletul tău, și să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși!»*, iar pentru cei ce nu iubesc pe Dumnezeu am dat porunci împotriva păcatului, pe care oamenii îl făceau și îl fac în fel și chip din pricina nedragostei de Dumnezeu, și am zis: *«Omule, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu ucizi, să nu preacurvești, să nu dorești ce nu-i al tău!»*, și am spus acestea ca să-l ajut pe om. Ca o dădacă am fost peste om atâtea mii de ani, și am lucrat cuvântul Meu peste pământ prin vase alese pentru Mine și nu l-am părăsit pe om după ce el s-a dat spre păcat din pricina ne iubirii lui de Dumnezeu. O, ca o dădacă stăruitoare sunt și azi și stau tot timpul cu ochii pe pământ ca să-l văd pe om și să-l îndemn pe cale, căci calea lui e plină de păcat, și apoi de primejdii de la păcat, de la diavol, căci păcatul este diavolul care se ascunde de Dumnezeu, și se ascunde în om. Eu însă sunt Cel ce străpunge inima și răunchii omului, și nu este între cer și pământ nimic ascuns de ochii Mei, și iată ce fac: După două mii de ani de la venirea Mea pe pământ, prin trup de Fecioară făcându-Mă Om ca să pot să vin în calea omului și să-Mi dovedesc dumnezeirea, după cum am și făcut aceasta, o, iată, vin iar, vin cuvânt pe pământ și stau cu el în calea omului și-i grăiesc duos și rugător și îl îndemn să-și înțeleagă obârșia, să vadă de unde vine, de unde se trage și ce are de făcut pentru întoarcerea la Tatăl lui, la Dumnezeu, la iubire, căci Dumnezeu este iubire din cer, iubire ca în cer, nu ca pe pământ, iar omul nu mai cunoaște obârșia iubirii și ia de la diavol iubire murdară, iubire cu care Îl trădează pe Dumnezeu, și cum să fac să-i dau să vadă el aceasta?

O, vin cuvânt în calea ta, omule. Adu-ți aminte de Mine! Aștept în urma ta să Mă cunoști de Dumnezeu al tău. Iată, ai făcut din Făcătorul tău Judecătorul tău. Stau pe scaunul judecății faptelor tale și le pun pe ele de-a dreapta Mea sau de-a stânga, iar tu vei trage acolo unde ele se adună după felul lor. Nu poți să te ascunzi în tine sau în om, nu poți să te ascunzi de Dumnezeu.

Nu poți să Mă ucizi ca să nu mai fiu, ca să nu mai știu și să nu-ți mai văd depărtarea ta de Mine. O, adu-ți aminte de obârșia ta! Omul a fost lucrul mâinilor Mele și am trudit când l-am zidit după ce am făcut cerul și pământul pentru ca să-i fie de podoabă și să se bucure omul de cele ce mărturisesc pentru Mine înaintea lui, și am ostenit dându-le înfățișare, și apoi M-am odihnit de truda duhului și a trupului Meu, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, am fost de la început trup, așa cum este Dumnezeu, și după Dumnezeu l-am făcut la chip și la asemănare pe om.

O, primește-Mă, omule, când bat să Mă primești! Întoarce-te la obârșia ta! Întoarce-te, până nu-ți vor scrie faptele tale locul tău cel veșnic, căci omul este păcătos și nu va avea bucurie de la păcat.

Stau pe scaunul slavei și-i grăiesc omului și sunt înconjurat de oștirile îngerești, precum este scris în Scripturi vederea slavei Mele. Însăși gura Mea a spus despre ziua când voi sta de vorbă cu toți oamenii, și am spus acum două mii de ani: *«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, va ședea El atunci pe tronul slavei Sale și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții precum desparte ciobanul oile de capre și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga, și va zice celor de-a dreapta Lui: „Veniți binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii, căci voi M-ați iubit în cei mai mici ai Mei, făcându-le lor mângâiere“, și va zice apoi și celor de-a stânga: „Duceți-vă de la Mine, căci v-ați făcut parte de blestem, de focul cel veșnic gătit diavolului și îngerilor lui, căci nu M-ați iubit în cei prea mici ai Mei“, și așa vor merge ei la locul pedepsei lor veșnice, iar cei dreپți vor merge la viața veșnică»*. Așa am grăit Eu acum două mii de ani și a rămas cuvântul Meu pe pământ. Să-și măsoare omul statura și statul față de aceste două spuse ale Mele pentru neamul omenesc și să-și trezească inima și conștiința dacă voiește, că nu e de joacă, și e de luat aminte la glasul gurii Mele de peste om.

Vine vremea cea pentru suflet, vine vestea cea pentru patimile Mele cele suferite pentru om acum două mii de ani și vine vreme de post de cincizeci de zile pentru trezirea sufletului și pentru spălarea trupului cel plin de păcat în om. Pilda cea pusă înainte acum de sfinții bisericii Mele încă din vremile dintâi ale neamului creștinesc de pe pământ, această pildă este așezată acum, mai înainte de vremea postului, ca să lucreze ea la vreme peste sufletele oamenilor. O, de-ar lua aminte oamenii! Cuvântul Meu cel de atunci are în el mila și dreptatea. Eu pe toate le-am descris omului ca să le știe el și să se aleagă singur, căci așa i-am spus omului în rai, i-am spus ce să facă și ce să nu facă și a ales singur apoi, și a ales să se despartă de Dumnezeu prin neascultare și apoi prin păcatul ei. Dar să ia aminte oamenii, căci cuvântul Meu cel de atunci și cel de acum stă față în față cu ei și e vremea să ia ei aminte. Eu ca o dădacă stau în fața lor și le arăt calea și le spun pe unde să meargă și cum să petreacă, și iată, de aceea vin acum cuvânt pe pământ, și de n-aș mai veni așa cum vin, ar fi și mai greu de om, dar este scris să vin, și de aceea vin. Vin și stau pe scaunul slavei Mele, înconjurat de toate oștirile îngerești și scriu pe pământ judecata faptelor omului, și cum s-ar putea să nu fac aceasta când este scris să vin și să împlinesc așa?

O, fii ai oamenilor, o, neam al lui Adam cel zidit de mâna Mea din pământ și din suflare de viață, o, ieșiți în întâmpinarea Mea, căci stau pe tronul slavei și grăiesc vouă și sunt înaintea voastră cu judecata faptelor. O, auziți-Mă! Cuvântul Meu vine în calea voastră ca să vă dea putere să vă faceți prin el fii ai lui Dumnezeu ca să scăpați de judecata cea pentru fapte, căci omul nu lucrează pentru Dumnezeu sau pentru om pe pământ, ci numai pentru sine, și este păcat aceasta și se strânge la plata cea pentru păcat. O, ascultați glasul Meu și faceți pace între voi și Dumnezeu. Eu, Domnul, vă chem: pregătiți-vă salvare! Vă ies în cale ca să vă sprijin Eu, căci v-ați pierdut puterea să vă întoarceți la Tatăl Dumnezeu. Am Eu de împlinit această filă de Scriptură ca să-i atrag la Tatăl pe toți, dar câți din ei vor vrea să creadă și să caute cu ascultare de cuvântul Meu și să se întoarcă și să se dea Mie ca să-i dau Eu pe ei Tatălui curățați de păcat și albiți prin sfințenie pentru ziua slavei Mele ca să-i am nu numai pe toți îngerii lângă tronul Meu, ci și

pe toți oamenii să-i am, dar nu pentru rostirea peste ei a cuvântului judecății cea cu durere, ci pentru slava Mea cu ei, slavă ca a îngerilor Mei.

Eu, Domnul, sunt vasul milei Tatălui Savaot pentru tot omul, căci Îi este dor lui Dumnezeu de om. O, spălați-vă viața în acest vas, că Mă fac râu de cuvânt, apă curățitoare pentru voi. Veniți, o, veniți și faceți-vă curați prin spălare în acest râu al vieții, ca să vă pot spune și în ziua Mea de slavă: *«Veniți binecuvântații Tatălui Meu și moșteniți împărăția cea gătită vouă de la întemeierea lumii!»*. Când Eu am întemeiat lumea am întemeiat și raiul și toată legea lui cea sfântă, unde nu încăpea moartea cea prin păcat, dar omul cel așezat în rai n-a rămas moștenitorul raiului, căci s-a tras afară pentru păcat, pentru ne iubire de Dumnezeu s-a ales el, și de atunci plânge după el iubirea cea părăsită de el, plânge raiul, plânge Dumnezeu după om, și se face cuvânt lacrima Mea pe urma omului și-l strig să Mă audă și să Mă ia în casă și să-i fiu lui Stăpân și Mântuitor.

O, câtă iubire îi trebuie omului ca să se întoarcă la Mine și câtă ură pentru păcat, ca să poată să se smulgă din această rădăcină și să vină să-l așez Eu în grădina cea gătită de la întemeierea lumii pentru cei iubitori de Dumnezeu!

O, cercetați-vă mult, voi, cei ce iubiți calea cu Dumnezeu și v-ați ales să mergeți pe ea! Cercetați-vă iubirea și faptele ei, că este scris să aibă fapte pentru Mine cei binecuvântați ai Tatălui Meu. Sculați-vă în picioare bine și mereu pentru faptele cele de-a dreapta Mea, că mulți din cei buni cu inima fac fapte și la dreapta și la stânga și nu știu ce fac și nu știu unde-și strâng, căci se împart, și le trebuie învățătură lor ca să știe să nu-și facă adunătură spre cele ce nu sunt strânse la Domnul și la sfinții Săi moștenitori împărăției slăvite, în care Domnul este Împărat.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima, voi, cei care v-ați ales și vă alegeți cu cei de-a dreapta Mea! Fiți numai pentru Mine, voi, cei ce v-ați ales pentru Domnul și pentru iubire, căci iubirea își are soții ei! Fiți dulci ca Dumnezeu! Nu răspundeți răului cu rău, ci cu bine și cu pace și cu iubire, ca să slăbească răul și să fie înghițit de bine, că mult rău este pe pământ, și trebuie să apună puterea și fapta lui. Amin.

Iar tu, poporul Meu, împarte-Mă când vin la tine cuvânt pe cărarea dintre Mine și tine, că nu te pot lăsa flămând de duhul vieții, fiule. O, cel ce nu mănâncă de la Dumnezeu nu mai are putere, și nu mai am nici Eu în el putere pentru Mine. O, hrănește-te cu Dumnezeu mai mult și tot mai mult și îndulcește-te mult, ca să Mă pot îndulci de la tine, fiule, că multă fiere și oțet Îmi dau fiii oamenilor și Mi-e dor de putere de la tine și pentru tine de la Mine apoi. O, ai grijă de iubirea dintre tine și Mine, dintre frate și frate prin lepădare de sine, și caută să se vadă la tine această mântuitoare lucrare, care te păstrează în duhul smereniei de sine, și ai grijă de gând, măi poporul Meu, și apoi de cuvântul gurii, măi fiule. Numai cu dulce să vă hrăniți unii pe alții, dulce din Dumnezeu și din voi, iar această sănătate să Mi-o dați și Mie, căci sunt numai în durere de peste tot de pe pământ, și Duhul Îmi suspină cu jale, fiilor.

O, vine vremea postului. Aveți grijă de cuvinte, măi fiilor. Să intre și să iasă din voi cuvinte dulci ca mierea și să vă hrăniți și să hrăniți așa, și veți avea putere multă pentru toate cele pentru cer lucrate, și pe pământ așezate de voi, iar Duhul Meu stă cu voi mereu și vă veghează mereu, și dați-vă veghii Lui, măi fiilor.

O, am așezat în carte cuvânt pregătitor pentru venirea vremii postului și vă rog pe voi să vă îndulciți unii pe alții cu puterea Mea, care vine la voi cuvânt, și din care voi să faceți faptă mereu, și veți fi binecuvântații Mei, de-a dreapta Mea stând, așa cum Eu de-a dreapta Tatălui sunt pentru că fac voia Lui, lucrările Lui, iar Tatăl Se sprijină cu Mine precum Eu Mă sprijin pe voi cu lucrările Tatălui, date Mie să le lucrez cu voi, și împreună să lucrăm noi, să lucrăm Tatălui, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 februarie/10 martie 2013